

Most megtudjuk, hogy merre van a hold

Leopold Bloom Galéria Szombathelyen

● Prieger

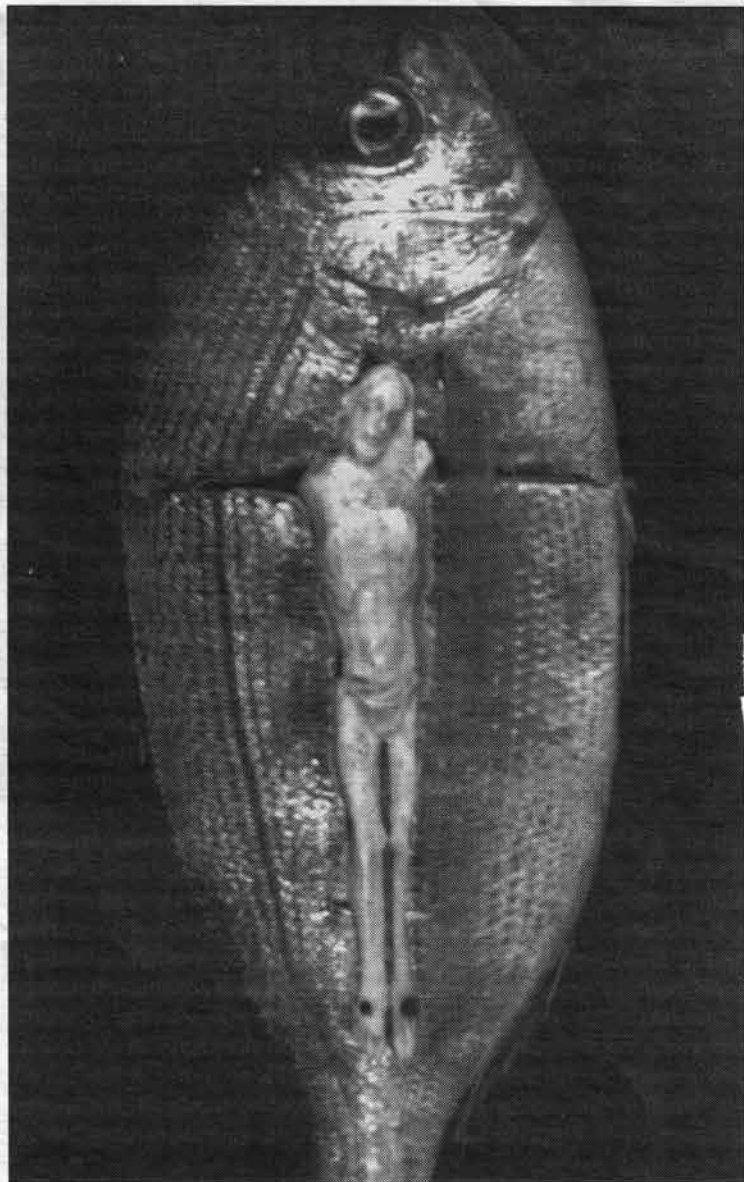
Úgy néz ki, a szombathelyieknek végre lesz egy európai színvonalú, komoly képzőművészeti alkotásokat bemutató galériájuk, amolyan szombathelyi Liget Galéria, amelynek vezetői végre nem azzal törődnek majd, hogy „megfeleljenek”, s hogy érdektelen kiállításokkal altassák el a műértőt. Információink szerint ugyanis a csöppnyi intézmény vezetői bátran támaszkodhatnak majd azokra az experimentális alkotóközösségekre is, amelyek már világhírnévre tettek szert — bizonyítva, hogy komoly művészeti akciókat nem csak képtárnai épületekben lehet tető alá hozni. S ha egyszer elég hozzá pár négyzetméter is, miért ne?

Lucien Hervé szerint Somlói Lajos — régi szombathelyi haveroknak csak szimplán *Buk-sza* — nem fényképez (pedig hát fotós), „hanem testeket, fákat tár elénk”, melyeket minduntalan ugyanaz a szél tépáz és csavar. „Képmások, melyek nem tárgyakkal azonosak, hanem a fotográfus belső, megélt világáról beszélnek” — mondja Hervé Somlói képeiről, melyeket csütörtöktől január 23-áig láthat a nagyérdemű a most megnyíló szombathelyi *Leopold Bloom Galériában*.

Az 1982-ben Párizsba dobantó Somlói Hajas Tibor és

Baranyai András tanítványának vallja magát, 1985-től Nagy József Jel Színházának is dolgozik, Párizs és Budapest között ingázik, s a fotográfián kívül olyan műfajokban is jeleskedik, mint a szobrászat, az egyedi könyv és egyedi bútor, mail-art vagy a performance.

A Somlói képeit méltató Sebők Zoltán azt írja, hogy aztán neki fogalma sincs arról, hogy ezek a művek jók-e vagy sem, de hogy holtáig elkísérik, az biztos. Sebőknek a zen-buddhizmus filozófiája jut eszébe Somlói kapcsán. „A zen-buddhizmus tanítása szerint a szó olyan, mint a holdra mutató ujj: amint megtudjuk, hogy merre van a hold, az utunkat akadályozó ujjat le is vágthatjuk. Somlói Lajos fotóit nézve az az embernek az érzése, hogy itt még útmutató gesztikulációra sincs

szükség. E munkák közül néhány olyan intenzitással van jelen számomra, hogy nem nekem kell rájuk mutatni, hanem ők maguk vesznek célba engem”.

A Galéria életrehívói, *Rosta Klára* és *Székely Ákos* nem tagadják: a joyce-i Leopold Bloom-hagyományokat immáron nemcsak 75 példányos, zárt körben terjesztett periodika- és nyilvános nyári Bloom Nap for-

májában, hanem egy galéria segítségével is ápolni kívánják jó páran a megyeszékhelyen, s az sem titok, hogy a *Dózsa György utca 11/A.* alatt lévő mini-galéria — melyet manapság nem megszokott módon, a házban működő dekorációs bt. vezetője bocsátott ingyen rendelkezésükre — a jövőben konkurálni kíván a megyeszékhely többi kiállítótermével, sőt, magával a képtárral is.

Az elképzelések egyébként igen megalapozottnak tűnnek, ha a tervezett Szenes-, Törökfürdő-, Tóth Gábor- vagy Megyik János-kiállításra, illetve arra a kapcsolatra gondolunk, amely Hegyi Lórándhoz, a Bécsi Modern Művészetek Múzeumának vezetőjéhez fűzik a galéria gazdáit. Reménykedésre tehát minden ok megvan.

Addig is: a *Somlói Lajos-kiállítás megnyitója november 23-án, csütörtökön délután öt-kor lesz. A tárlat hétfőtől péntekig, 10-től 16 óráig tekinthető meg.*

